Karta modułu/przedmiotu

Wypełnia Zespół Kierunku							
	Nazwa modułu (bloku przedmiotów): **PRZEDMIOTY KIERUNKOWE**					Kod modułu: C	
	Nazwa przedmiotu: **PSYCHOLOGIA KLINICZNA**					Kod przedmiotu: C/19	
	Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej przedmiot / moduł: **INSTYTUT PEDAGOGICZNO-JĘZYKOWY**						
	Nazwa kierunku: **PSYCHOLOGIA**						
	Moduł: **psychologia wychowawczo-edukacyjna/ psychologia kliniczna i zdrowia**						
	Forma studiów: **STACJONARNE**		Profil kształcenia: **PRAKTYCZNY**			Poziom studiów: **jednolite studia magisterskie**	
	Rok / semestr**: II/4**		Status przedmiotu /modułu: **OBOWIĄZKOWY**			Język przedmiotu / modułu: **POLSKI**	
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć (godz.)	**30**	**30**				

Koordynator przedmiotu / modułu*	prof. dr hab. Mariola Bidzan
Prowadzący zajęcia*	dr Agata Rudnik, dr Anna Zdolska-Wawrzkiewicz
Cel kształcenia przedmiotu / modułu	Zapoznanie z istotnymi zagadnieniami z zakresu psychologii klinicznej, z zaburzeniami człowieka dorosłego z nakreśleniem kierunku jej zastosowania w praktycznych działaniach psychologicznych oraz uwrażliwienie na etyczny wymiar klinicznej diagnozy psychologicznej i rozumienia psychopatologii.
Wymagania wstępne	brak

** Zmiany koordynatora przedmiotu oraz prowadzącego zajęcia dokonuje Dyrektor Instytutu po akceptacji Prorektora ds. Kształcenia. Nowy koordynator przedmiotu oraz prowadzący przedmiot potwierdza zapoznanie się z treściami zawartymi w karcie przedmiotu.*

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Nr efektu uczenia się/ grupy efektów	Opis efektu uczenia się	Kod kierunkowego efektu uczenia się
01	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia na temat przedmiotu, metodologii i celów psychologii klinicznej i psychopatologii; zna i rozumie terminologię używaną na gruncie psychologii klinicznej i psychopatologii; powiązania psychologii klinicznej z innymi obszarami zdrowia psychicznego (psychiatrią, neuropsychologią); zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia z zakresu terminologii psychiatrycznej oraz neuropsychologicznej, służące diagnozie klinicznej.	PS_W01 PS_W02 PS_W03

02	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę, istotę i cele procesu diagnozy klinicznej, specyfikę prowadzenia badań klinicznych w psychologii; zagadnienia dotyczące różnego rodzaju zaburzeń funkcjonowania jednostki w stresie, chorobie, zaburzeniach osobowości (procesy poznawcze, emocje, zachowanie) oraz metod ich diagnozowania, zorientowaną na zastosowanie praktyczne; zna i rozumie zasady etyki zawodowej psychologa klinicznego w zakresie prowadzenia postępowania diagnostycznego; rozumie znaczenie diagnozy klinicznej i wie, że jej efekty będą rzutowały na przyszłość w postaci interwencji lub decyzji, która niesie zmiany dla osoby lub grupy.	PS_W07 PS_W08 PS_W09
03	Student potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej oraz powiązanych z nią dyscyplin do analizowania i interpretowania ludzkich zachowań; potrafi zaplanować oraz przeprowadzić proces diagnostyczny dotyczący różnych sfer funkcjonowania człowieka, potrafi interpretować uzyskane wyniki i integrować dane pochodzące z poznanych metod badawczych oraz wskazać kierunki dalszych działań psychologicznych uwzględniające indywidualne (środowiskowe) potrzeby oraz zasoby jednostki (grupy społecznej).	PS_U01 PS_U04 PS_U08 PS_U14
04	Student wykorzystując posiadaną wiedzę potrafi przeprowadzić badanie za pomocą wywiadu klinicznego oraz obserwacji, a także posługiwać się poznanymi testami; posiada umiejętność formułowania problemu badawczego, potrafi wyjaśnić etiologię psychopatologii oraz dobrać adekwatne narzędzia badawcze służące procesowi diagnozy klinicznej; przestrzega zasad dotyczących zachowania tajemnicy zawodowej, poufności i prywatności, potrafi stosować je w praktyce.	PS_U10 PS_U12 PS_U13
05	Student jest gotów przyjmować postawę szacunku wobec osób o różnych potrzebach w zakresie różnych form pomocy psychologicznej; okazywać zrozumienie dla sytuacji ludzi z różnymi problemami i trudnościami; ma świadomość specyfiki relacji interpersonalnej w sytuacji pomocy psychologicznej. Jest gotów wykazywać troskę o prawidłowy przebieg diagnozy i interwencji psychologicznej, tak by nie przyniosła jakiejkolwiek szkody badanym osobom. Jest gotów zwrócić się o do pomoc ekspertów i superwizorów; jest gotów dbać o zdrowie psychiczne i fizyczne, identyfikować indywidualne, społeczne i środowiskowe zagrożenia dla zdrowia psychicznego i somatycznego.	PS_K03 PS_K04 PS_K05

TREŚCI PROGRAMOWE

Wykład

1. Przedmiot, zadania i podstawowe pojęcia psychologii klinicznej. Źródła rozwoju psychologii klinicznej jako dyscypliny naukowej. Historia psychologii klinicznej.
2. Psychologia kliniczna a psychiatria. Diagnoza psychologiczna a diagnoza nozologiczna w psychopatologii zaburzeń - modele oddziaływań.
3. Pojęcie normy i patologii w psychologii klinicznej i psychiatrii. Sposoby definiowania zdrowia psychicznego w świetle literatury przedmiotu i doświadczeń praktyczno-klinicznych. Co to jest objaw psychopatologiczny? Podstawowa terminologia psychiatryczna- definicje wybranych objawów psychopatologicznych. Pojęcie zaburzonego zachowania i jego wyznaczniki. Czym charakteryzuje się tzw. dojrzała, prawidłowa osobowość? Rozważania i dylematy związane z pojęciem i określeniem go na osi: zdrowie – choroba, zaburzenie psychiczne. (charakterystyka zaburzeń w relacji do standardów klasyfikacyjnych ICD-11 i DSM-5).Temat cierpienia i choroby.
4. Diagnoza psychologiczna a diagnoza nozologiczna w psychopatologii zaburzeń - modele oddziaływań.

5. Psychologia stresu, konfliktów, kryzysu, sytuacje trudne: stres psychologiczny, konflikt, kryzys psychologiczny, mobbing, - wybrane koncepcje, specyfika.
6. Trauma – specyfika, diagnoza, następstwa - zaburzenia/potraumatyczny wzrost
7. Poczucie winy – przebaczenie.
8. Doświadczanie utraty/żałoby.
9. Przemoc psychologiczna - przyczyny, objawy, relacja- sprawca, - ofiara przemocy, typy przemocy w relacji do wieku, skutki.
10. Psychologiczne aspekty samobójstw – czynniki ryzyka, typologia, epidemiologia, interwencja kryzysowa, syndrom żałoby po śmierci samobójczej.
11. Zaburzenia osobowości – typologia, specyfika, wzorce zaburzeń poznawczych, emocjonalnych, relacyjnych.
12. Zdrowie - choroba, zaburzenia psychiczne w chorobach somatycznych na przykładzie wybranych chorób.
13. Zaburzenia afektywne - depresja, CHAD, dystymia.
14. Zaburzenia lękowe – lęk uogólniony, fobie, zaburzenia dysocjacyjne, zaburzenia obsesyjno-kompulsywne.
15. Zespoły kręgu schizofrenii.
16. Zaburzenia średniej i późnej dorosłości oraz wieku podeszłego.

Ćwiczenia

1. Analiza przypadków kazuistycznych wybranych zaburzeń.
2. Planowanie strategii postępowania psychologicznego ukierunkowanego na redukcję czynników ryzyka zaburzeń.
3. Specyfika pracy diagnostyczno-terapeutycznej z osobami dorosłymi w różnych fazach rozwojowych, z uwzględnieniem kontekstu rodzinnego i środowiskowego.
4. Profesjonalna współpraca z psychiatrami neurologami, endokrynologami, lekarzami rodzinnymi itp.
5. Wskazywanie i planowanie postępowania terapeutycznego, doradczego i/lub rehabilitacyjnego w zakresie wyznaczonym psychologiczną diagnozą.
6. Poradnictwo psychologiczne, różnorodna pomoc psychologiczna, wspomaganie w kryzysie i konsultacji w zakresie zdrowia psychicznego i radzenia sobie w chorobie somatycznej.
7. Stosowanie i ocena skuteczności psychologicznych metod leczenia i rehabilitacji.
8. Projektowanie, prowadzenie i ewaluacja programów promocji zdrowia psychicznego i profilaktyki zaburzeń okresu dorosłości.
9. Edukacje personelu różnych podmiotów w zakresie psychologicznych oddziaływań.
10. Praca badawcza w dziedzinie psychologii klinicznej.

Laboratorium

Projekt

Seminarium

Inne

Literatura podstawowa*	Cierpiałkowska L. (2007). *Psychopatologia*. Warszawa. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.

	Cierpiałkowska L., Sęk H. (2016). (red.). *Psychologia kliniczna*. Warszawa. Wydawnictwo Naukowe PWN. *Kryteria diagnostyczne w DSM-5.* (2015). Wydawnictwo Edra Urban& Partner. Gałecki, P., & Szulc, A. (2023). *Psychiatria. Rozpoznania według ICD-11. Tom 1 i 2* (Vol. 2). Edra Urban & Partner. Morrison J.(2016*). DSM-5 bez tajemnic*. Kraków, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Seligman M.E., Walker E.F., Rosenhan D. (2003). *Psychopatologia.* Poznań, Zysk i S-ka Wydawnictwo.
Literatura uzupełniająca*	Butcher, J.N., Hooley J.M., Mineka, S. (2017). *Psychologia zaburzeń.* Gdańsk, GWP Jarema, M. (2016). *Psychatria*. Warszawa, Wydawnictwo Lekarskie PZWL.
Metody kształcenia stacjonarnego	Wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia z wykorzystaniem dyskusji, analiza poszczególnych zagadnień w oparciu o literaturę, analiza studiów przypadków
Metody kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	Metoda projektów z wykorzystaniem zdalnych technik audiowizualnych.

* *Literatura może być zmieniona po akceptacji Dyrektora Instytutu*

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się/grupy efektów
Aktywne uczestnictwo, wypowiedzi w trakcie zajęć, praca indywidualna i grupowa		01-05
Analiza sytuacji problemowej i analiza studiów przypadków		01-04
Opracowanie prezentacji na wskazany temat		02-05
Formy i warunki zaliczenia	Egzamin pisemny testowy Ćwiczenia - kolokwium	

NAKŁAD PRACY STUDENTA			
Rodzaj działań/zajęć	Liczba godzin		
	Ogółem	W tym zajęcia powiązane z praktycznym przygotowaniem zawodowym	W tym udział w zajęciach przeprowadzanych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
Udział w wykładach	30	-	10
Samodzielne studiowanie	10	-	
Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych, warsztatach, seminariach	30	20	
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń	20	10	
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	19	15	
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	15	10	

Udział w konsultacjach	1		1
Inne			
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	125	55	11
Liczba punktów ECTS za przedmiot	**5**		
Liczba punktów ECTS związana z zajęciami praktycznymi	**2,2**		
Liczba punktów ECTS związana z kształceniem na odległość (kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość)[1]	**0,4**		
Liczba punktów ECTS za zajęciach wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	**3,2**		

[1] W przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne metody i techniki kształcenia na odległość mogą być wykorzystywane pomocniczo